

Spelarit 3-2008

Helsingin pitäjän tanhuajat ja spelarit ry

Barnlek - 2008

Uutta oppimaan

Uuden oppiminen on kivaa. Pikku koululaiset tietävät sen, mutta vakiintuneilla aikuisilla ei ole usein tilaisuutta uusien asioiden opeteluun. Paitsi jos harrastaa jotain. Kuten vaikka tanssia tai soittoa.

Monet kerrat meidän tanssiharjoituksissa on alettu opetella uutta tanssia. Ensin tuntuu, että tanssissa on pituutta tolkuttomasti, vuoroja on ainakin sata, ja loppua ei näy. Ensimmäisellä kerralla ei välttämättä edes yritetä päästä tanssia läpi loppuun saakka. Pää ei muista vuoroja, jalat eivät meinaa löytää uusia outoja askeleita, ja vaikka pää jotain ymmärtäisikin, jalat eivät tottele.

Harjoitusten edetessä, ohjaajan kärsivällisesti toistaessa ohjeitaan jotain tapahtuu sekä päänupissa että jaloissa. Pikkuhiljaa alkaa muistaa, että, ahaa, kun tämä vuoro loppuu, ei paniikkia, seuraavaksi mennään näin. Musiikki niveltyy osaksi tanssia, tietää että kun soitetaan noin ja noin, silloin tanssitaan näin ja näin. Tanssi lyheneekin kummasti, se minkä läpiviemiseen meni aluksi miltei vaikkapa tunti, hurahaakin läpi viidessä minuutissa.

Sitten voikin alkaa rennosti nauttia - siitä, miten musiikki tahdittaa askelia, miten kuviot muodostuvat, purkautuvat ja muodostuvat taas uudestaan. Ja tanssikaveritkin ehtii paremmin huomioida.

Pelimannien harjoituksissa en ole ollut, mutta kenties prosessi on jotakin samankaltaista ennen kuin jokin uusi kappale on niin sanotusti näpeissä.

Soiton ja tanssin ja uuden oppimisen iloa kaikille

Spelarit-lehden toimituskunnan puolesta

Tarja

SYYSKOKOUS 30.11.2008

Helsingin pitäjän tanhuujat ja spelarit ry:n syyskokous pidetään **sunnuntaina 30.11. klo 15.00 Kotiseututalo**

Påkaksessa, Vanha Kuninkaalantie 2, Tikkurila.

Kokouksessa käsitellään sääntöjen määräämät asiat.

Kaikki seuran jäsenet ovat tervetulleita kokoukseen!

PIHKURIN PYÖRÄHDYS 13.-15.6.2008

Niin koitti kaunis kesäinen perjantai-aamu, kun joukko innokkaita tanssijoita bussitti itsensä matkalle Viitasaaren kaupunkiin. Tämä asia herätti suurta ihmetystä matkalaisissa myöhemmin: ihan oikeastiko tämä on kaupunki, varsinkin siinä vaiheessa kun ei lähimmästä kaupasta edes saanut jäätelöä! Bussissa oli tanssijoita spelareiden lisäksi espoolaisista ja helsinkiläisistä seuroista. Matka sujui rattoisasti tietovisaillen ja maakuntaululuja opetellen.

Viitasaaren yläaste majoitti meidät luokkaansa. Ensin pientä sisustusta, jotta luokan feng shui olisi kohdallaan ja tanssit parhaiten jalkaan menisivät. Molemmat mukana olivat tanssivat lapsemme Teija ja Annika ja seuraneitinä mukaan lähtenyt Anna majoitettiin vanhempien ja Suskin kanssa ikkunaseinälle sievään sisaruspetiin, Katin poppoo oviseinustalle ja pariskun-

nat päätyyn. Ei tarvinnut paljon pohtia, mitä tehdä tyhjällä lattiatilalla, mutta hyvin mahduimme kaikki asumaan tuon viikonlopun ajaksi.

Perjantai-iltana tanssittiin koulun salissa niin nuorten kuin aikuisten ohjelmaa. Virolaiset lapset esittivät meille tanssiaan ja opettivat muutamana virolaisen tanssin, joista toinen oli tuttu Tarton matkalta. Oli mahtavaa tanssia oikein isolla porukalla, joukossa kaikenkokoista tanssijaa niin vanhaa kuin nuorta ja niin konkaria kuin ensikertalais-takin. Kaikkia kuitenkin yhdisti rakkaus tanssiin ja se huokui lämmenneessä salin ilmassa.

Olin itsekkin ensimmäistä kertaa kesäjuhllilla, kuten tyttäreni Anna, joka ei vielä tanssija ollut. Vaan kuinka sitten kävikään? Ilmeisesti Barnlek oli verottanut osallistuvien lasten määrää, eikä lasten kuvio ollut lähelläkään täynnä. Riitta lä-

hestyi Annaa ja kysyi tätä mukaan esiintymään. Hetkeäkään epäroimättä Anna suostui ja niin meillä olikin mukana kolme tanssivaa lasta!

Lauantaina saimme harjoitella ohjelmaa

”Raijan bändin” jatkosoitot koulun pihalla lauantai-yönä.

läpi aivan mielettömän upeassa aamuauringossa. Tämän jälkeen oli lapsilla ohjelmassa uintia, päivälepoa "mutta kun en minä enää nuku päiväunia" ja illalla hieno kansainvälinen konsertti, joka kirvoitti monet muhevut naurut. Varsinainen illanvietto tapahtui läheisessä Wiikin kartanossa. Siellä mentiin isolla porukalla poloneesia, pelattiin mölkkyä ja tanssittiin latotansseja.

Sitten koitti sunnuntai. Ja kuinkas sitten kävikään? Vettä satoi, satoi, satoi ja päivä oli kuin harmaalla hupulla päällystetty. Kulkue peruutettiin ja juhla siirrettiin sisähalliin. Saimme kuitenkin hienon juhlan

aikaiseksi. Meidän kuviossamme oli mukana pari Viitasaareltä ja oli todella mielenkiintoista nähdä, kuinka eri tyyllillä samat kuviot ja tanssit voidaan vetää läpi ihan yhtä tyylikkäästi. Lapsemmekin tanssivat upeasti ja saivat monta ihastunutta huokaisua aikaan kansainvälisessä (Viro ja Puola ainakin) yleisössä.

Kaikki oli pian ohi, kuin olisimme juuri hetki sitten Viitasaarelle saapuneet. Taivaan kyyneleet saattelivat meidät matkaan ennustaen samalla tulevan kesän säätä. Ensi vuonna tanssimmekin kesäjuhlien sijasta Lahdessa Nordlekissä!

Minna

SPELARIT LIETTUASSA

Taannoisella Tallinnan – Tarton matkallaan Spelarit tutustuivat liettualaiseen Verpeta-ryhmään. Tänä kesänä Verpeta täytti 30 vuotta ja kutsui Spelarit juhlafestivaaliinsa. Spelarit vastasivat kutsuun iloisen myönteisesti ja osallistuivat basisti

Simpan organisoimalle retkelle 14-17.8.2008.

Saavuimme torstai-iltana Vilnan lentokentälle, josta bussi vei meidät suoraan maaseudulle, jokirannassa olevalle kesämökille. Laulava ja soittava Verpeta otti meidät

vastaan ja saimme nauttia aidosta baltialaisesta vieraanvieraaisuudesta.

Pöydät notkuivat, nautimme venäläisestä saunasta, kylpytynnyristä, moottoriveneajelusta joella ja uinnista lämpi-

mässä joessa. Tietysti myös soitimme, kunhan kaikki irronneet harmoninkielet olivat löytyneet ja Antti saanut ne soittimen sisään oikeaan järjestykseen. Iltamyöhällä meidät vietiin majoitukseemme, Kaisiadorysin kaupungissa olevalle koululle.

Perjantapäivän vietimme Rumsiškės nimisessä paikassa olevassa kansanmuseossa. Paikka on kuin kymmenen Seurasarta, paitsi ei ole saaresa. Siellä oli myös suuri kansanjuhla myyntipöytineen ja oluttelttoineen. Esiinnyimme siellä kuten muutkin festivaaliin osallistuvat ryhmät: puolalainen kuoro, pari liettualaista ja yksi latvialainen ryhmä. Lopuksi oli jälleen illanvietto Kaisiadorysissä, pitkälle yöhön.

Lauantaina oli ensin varsinaisen festivaalin avajaiskonsertti, ulkosalla helteisessä Kaisiadorysissä. Iltapäivällä festivaalin esiintyjät jakaantuivat konsertoimaan eri kylille. Me menimme tutustumaan ja konsertoimaan Žiežmairian kylään. Illalla oli Verpetan 30-vuotisjuhlakonsertti sekä iltajuhla eräällä koululla. Soitto, tanssi ja laulu jatkui sisällä ja välillä ulkona aamuneljään asti. Sunnuntai-aamuna soitimme vielä ulkoilmakonsertissa. Sen jälkeen meidät vietiin tutustumaan Vilnan van-

haan kaupunkiin ja lopuksi lentokentälle.

Mitäkö jäi mieleen? Ensinnäkin liettualainen vieraanvaraisuus. Pöytään pantiin parasta ja myös vieraiden janon sammuttamisesta huolehdittiin. Armeliaan pienestä pikarista tarjottu liettualainen pontikka oli hyvää. Toiseksi liettualaisten pelimanniyhtyeiden käytännöllisenkokoiset soittimet: haitarina oli 2-rivinen sirmakka ja bassona suunnilleen sellon kokoinen kolmi-kielinen soitin, joka kuitenkin hyvin riitti tehtävänsä. Suurin ihmetyksen aiheeni oli kuitenkin liettualaisten moniäänisen laulun perinne. Ruokapöytiä kattaessaan ja astioita pois kerätessään naiset lauloivat. Solisti vaihtui laulusta toiseen ja muut säestivät spontaanisti. Miesten tehtävänä oli laulaa alle muutamia bassoääniä.

Oheisissa Juhani Kaivosojan kuvissa paikallinen pelimanniyhtye sekä Spelarit ulkoilmamuseossa.

Juhani Wanhamies Kaivosoja

LASTENSIYUT

1. Vastaa seuraaviin kysymyksiin. Poimi aina vastauksen ensimmäinen kirjain alla oleville viivoille. Mikä hauska toiminta paljastuu vastaukseksi?

-
1. Soitin, jonka Väinämöinen tarun mukaan teki hauen leukaluusta.
 2. Ei yleensä näy sateisella säällä.
 3. Tuo iltaisin unen lapsille.
 4. Jos jokin ei ole ensiluokkaista, se on..
 5. Laiskan vastakohta.
 6. Ompelemisessa tarvittava terävä esine.
 7. Alkaa kohta kurkkimaan ikkunoista.
 8. Jos ei ole kalaonnea, tämä ei ole suonut antejaan.
 9. Puun pinnalla kasvava ”parta”.
 10. Kun kaadetaan puita, tarvitaan tällaista.
 11. Kun tämä ei luista, voi kyseessä olla voiteluvirhe tai sukuvika.
 12. Surullisen vastakohta.

2. Tässä muutama helppo sudoku ratkaistavaksesi.

		3	
	4		
		1	
	2		

		2	
	4		
		3	
	1		

Helppossa sudokussa kullakin vaaka- ja pystyriivillä käytetään vain kerran numerot 1-4, kuten myös kus-

← sakin neljän numeron muodostamassa nurkassa.

→ Ja sitten haasteellisempi tehtävä. nyt numerot menevät välillä 1-6.

7	4						5	
	9							
2		8		6			3	9
							6	
4		1						
	7		3	9		1	4	5
1	2		7	5	4		8	
	8	7	6	2				
	5		9	8		6	7	2

3. Vielä yksi sanatehtävä. Sinun tulee muuttaa aina vain yhtä kirjainta kullakin rivillä ja yrittää näin päästä alkusanasta loppusanaan.

Valkoinen juoma	M	A	I	T	O
Kun harjoittelee, niin karttuu	—	—	—	—	—
Joskus on uhmaisella kova oma	—	—	—	—	—
Musiikissa ja tanssissa tärkeää	—	—	—	—	—
Tärkeissä paikoissa, ihminen tai koira	—	—	—	—	—
Kuljetetaan paikasta toiseen	—	—	—	—	—

4. Askarteluvinkki: kerää kauniita syksyisiä lehtiä. Laita ne kahden sanomalehden väliin, päälle kirjoja painoksi. Viikon kulutta lehdet ovat kuivuneet ja voit askarrella niistä esimerkiksi kauniita kortteja. Lehdet näyttävät myös hienoilta, kun laitat ne lasia vasten kontaktimuovin alle. Muista kuitenkin pyytää vanhemmilta lupa laittaa lehtiä ja kontaktimuovia ikkunaan/ovilasiin!

Vastaukset löytyvät sivulta 11.

Hauskoja syyspäiviä!

Minna

Spelareita Pihkurin
Pyörähdyksen avajaisissa
Viitasaaren torilla.

Tukat letille ja puvut päälle
pääjuhlaan.

Ammattina kansantanssija

Kesä on ohi ja minä kaipaen kouluun, ensimmäistä kertaa elämänsäni! Mutta kouluun ei ole nyt menemistä, koska olen jo valmistunut. Olen ammatiltani tanssija, kansantanssija. Miten tässä nyt näin kävi?

Oli kevät 2005 ja olin ensimmäistä vuotta lukiossa. Edellisenä talvena olin ollut samalla tanssikurssilla kahden nuoren kanssa, jotka kertoivat pian valmistuvansa kansantanssijoiksi. Siis ammatikseen! Se kuulosti hienolta, päästä nyt tekemään päivät pitkät sellaista mitä oli harrastanut koko elämänsä. Oi, kuinka helppoa ja ihanaa elämää. Todellisuus nyt ehkä oli hieman toinen, kun seuraavana syksynä aloitin Tampereen Konservatorion kansantanssiluokalla. Mutta ei nyt kaukanakaan siitä unelmasta oltu.

Pääsykokeet olivat keväällä. Yhtäkkiä tutuista asioista, polkasta, masurkasta ja jalan ojennuksista tuli pelottavia, kun ne piti tehdä raadin edessä. Mutta tottahan on, että jos en siihen olisi pystynyt, mitenköhän olisi tullut sitten siitä, kun töllistellyksi tulemista alkoi tehdä työkseen.

Syksy alkoi ja ruokahalu kasvoi huomasti lisääntyneen treenauksen myötä hevosen mittakaavoihin. Tulini monta kertaa kironneeksi, miksi en valinnut jotain aivan tavallista lähihoitaja koulua.

”Oikeaa” ammattia. Monta kertaa kuitenkin muistui mieleen se kuinka hyvin minulla oli asiat. Sain opiskella rakasta harrastusta ammatikseni. Tehdä sitä niin paljon kuin jaksoin ja joskus vähän enemmänkin.

Päivämme koostuivat kansantanssin lisäksi baletista, nykytanssista sekä tanssijan ammattiin liittyvistä luennoista kuten anatomiasta, tanssinhistoriasta, musiikista yms. Lisäksi oli mahdollista valita halujensa mukaan lyhytkursseja esimerkiksi latinotansseista, afrikkalaisista tansseista, rytmikasta sekä akrobatiasta. Meistä koulutettiin tanssijoita ja pääaineenamme oli kansantanssi niin kuin rinnakkaisluokallamme oli Jazz- ja populaaritanssi, joten päivämme eivät olleet pelkästään tanhuamista. Meille annettiin valmiudet toimia missä tahansa tanssijan työssä.

Luokkamme oli hyvin tiivis pieni yhteisö, kahdeksan henkeä, joka kutistui vielä seitsemään ensimmäisen vuoden jälkeen. Yhdessä koettiin kaikki lihassäryt ja väänntyneet nilkat, väsymykset ja sairaudet (ja ne siis ihan konkreettisesti, flunssa ei taatusti karttanut ketään). Opettajammekin sattuivat olemaan kieron hyviä. Kuvitelkaa, minä ikuisena humpan kannattajana kaipaen nyt melkein eniten koulusta balettitunteja.

Kolmantena opiskeluvuotena tuli sitten autuaan turvalliseen koulu-maailmaan hajuja todellisesta työ-maailmasta, kun meidän kunkin piti etsiä itsellemme alalta työharjoittelupaikka. Minä itse suoritin työharjoitteluni kaukana kansantanssista Tanssiteatteri Mobita/ Dansco :ssa. Yllätyksekseni pärjäsin ihan hyvin myös toisella puolen tanssinkenttää ja työ olikin aivan tavallista kymmenestä viiteen -työtä. Sain todellista kokemusta tanssijan työstä ja keikkoja teen edelleen kyseiselle tanssiteaterille.

Nyt on minun kouluni Tampereen Konsalla käyty ja uusi innokas luokka juuri aloittanut tänä syksynä. Koulutuksena Kansantanssin suuntautumisvaihtoehto on Suomessa vielä niin nuori, että opettajatkin alalla kehittyvät vielä roimasti, kun tietotaito karttuu ja koulut pystyvät tarjoamaan yhä kattavampaa koulutusta nuorille. Ensi luokka onkin sitten jo huijasti, jos ei parempi, niin ainakin huomattavasti paremmin valmistettu tulevaisuutta varten.

Helmi Järvensivu

Nuoret Tomtebon lavalla
Seurasaaren lastentanssuissa
25.5.08

Nuorta vauhtia Myllyillassa Helsingin
pitäjän myllyllä 6.8.08

BARNLEK 2008, 2.-5.7. Porsgrunn, Norja

Nuorten matkapäiväkirjaa sieltä täältä

Lähtöpäivä 30.6.2008 Kokoonnuttiin, kuten tavallista, Myyrmäen jäähallilla klo 15. Pakattiin valtaisa määrä erikoisia nyssäköitä, laukkuja ja pussukoita bussin alakertaan, sanottiin heippa äideille ja isille ja lähdettiin iloisella mielellä matkaan. Göran ja Maija-Leena olivat maallanneet matkabussimme samanväriseksi kuin seuran harkkapaite!

Karjalatalolta nappasimme mukaan Saaran porukan ja eikun kohti satamaa, jossa Matti ja Riitta jakoivat liput. Suski ja Minna yrittivät vaihtaa rahaa, mutta niillä ei ollut Norjan kruunuja. Suski meinas unohtaa repunsa heti alkajaisiksi ja Riitta käski Vilin pitää huolta, ettei Suski jätä itseään tai tavaroitaan mihinkään.

Tavarat hytteihin ja seisovaan pöytään syömään. Anna, Teija ja Jenni maistelivat mm. mustekalan lonkeroita, simpukoita, oliiveja... kaikki ei tosin oikein hyvältä näyttänyt maistuvan. Romi valmisti taidokkaan yllätysjälkiruuan kekseistä, erilaisista kastikkeista ja mm. viinirypäleistä.

Illalla tanssittiin ja kun tuli nukkumaanmeno-aika, Suskilta puuttui yöpaita ja vaihtopaita. Jes! Yö nukuttiin vaihtelevalla unimäärällä.

Matkustuspäivä 1.7. Tukholmasta Porsgrunniin. Söimme maittavan ja runsaan plaamiaisien laivassa, raivasimme kammat Jörkön bussiin ja 13 tunnin bussimatka alkoi. Kaikilla oli paljon eväitä.

Nauroimme, lauloimme, pelasimme, höpötimme ja pysähdyimme kahdesti. Ekan kerran kävimme huoltoaseman vessassa ja kaupassa. Kyl on ruotsalaiset kaupantädit laiskoja, rahat laitettiin rahakoneeseen, joka antoi vaihtorahatki takaisin.

Toisella pysähdyksellä söimme kunnon ruokaa, lihapullia ja perunamuusia, jotkut kävi jonkinasteisessa burgeri-ravintolassa. Tämä tapahtui vain parin kilometrin päässä Norjan rajasta. Raikuvien huudoin ja käppenläpytyksin ylitimme rajan ja kohta alkoikin jo vähän kapeampi ja huonompi pikkutie. Jörkkis ei turhia jarrutellut ja matka sujui joutuisasti. Majoituskoululle, joka oli meren rannalla 10 kilometrin päässä tapahtumapaikasta, saavuimme 23 aikoihin. Siellä tungeksi muitakin suomalaisryhmiä etsimässä luokkaan, vessoja ja suihkua. Laitoimme sängyt valmiiksi ja hyppäsimme nukkumaan. Vanha tuttumme Kuopiosta, Romin luksuspatja, ei enää ollutkaan huoneen kingi, sillä Annin ja Tiian pomppulinnan kokoinen ilmapatja oli huomattavasti korkeampi ja isompi.

Myös Ruotsin maisemat ihastuttivat matkajia!

Ai niin, ennen nukkumaanmenoa oli pakko päästä vielä virkistävään suihkuun, sillä bussissa oli melkein tappavan kuuma. Mutta IKS! Vesi oli JÄÄKYLMÄÄ. Pystyimme kuitenkin jotenkuten peseytymään kunnialla.

Avajaispäivä 2.7. Luokassa oli ollut ikkunat auki koko yön, toisia paleli. Tiedossa shoppailu- ja vapaaohjelmainen päivä. Jörkkis haki meidät bussilla keskustaan, mutta ennen kuin lähdimme, kävimme tietenkin aamupalalla, johon kuului runsas kattaus erilaisia hyviksiä: Paahtoleipää, marmeladia, nugattia hammastahnatuubissa, voita, maksamakkaraa ja mehu. Söimme itsemme pullolleen ja suuntasimme kaupunkiin. Norjassa ei ilmeisesti saa vaihtaa rahaa pankissa, piti etsiä posti. Pikku-Suski, Niko, Vili, Jenni, Anna, Teija, Suski ja Tuija käveli kaupungilla käymättä yhdessäkään kaupassa. Jätskillä kävivät, heitä palveli suomalainen tyttö. Ravintolan vieressä joen rannalla katselimme joutsenia, jotka tulivat aivan viereen.

Isommat tytöt kävivät ostoksilla vähän kauempana olevassa ostoskeskuksessa, Down Townissa, ja tulivat iltapäiväharjoituksiin uusissa vetimissä.

Kentällä oli 33 kahdeksan parin kuviota. Oma kuviomme oli eturivissä pääkatsomon edessä. Harkat meni hyvin ja Spelarit loistivat taas.

Kun toiset vielä kertasivat vuoroja, me istuimme nurmikolla ja harrasimme omaa liikuntaa kuten kuperkeikkoja ja jalkajumpaa.

Päivä oli oikein mukava ja helteinen. Lounaalla iski aamiainen vähennettynä marmeladilla ja lisättynä juustolla ja kinkulla. Leipä oli vielä vähän jäässä. Päivälliseksi syötiin lihapullia, ylikiinteitä perunoita, porkkanaa ja mösököstiketta. Illan avajaiset olivat liian pitkät ja tulkki ”loistava”, siis ei!

Bussilla majoituskoululle. Aamupalalta jääneen iltapalan jälkeen nukkumaan. Jos suihkusta eilen illalla tuli kylmää vettä, se ei ollut mitään verrattuna tämäniltaiseen JÄÄPALASUIHKUUN. Aivot jääty, mutta kyllä virkisti!

Kurssipäivä 3.7. Aamulla nautimme paremman aamupalan kuin muut, sillä eilisaamusta viisastuneina ohjaajat kävivät ostamassa meille kinkkua, juustoa, meetvurstia, kurkkua, tomaattia ja kananmunia.

Kello kymmenen kirasimme innoissamme pajoihin ja kurseille. Huovutus pajassa Tuija, Anna, Jenni ja Pikku-Suski taiteilivat näppärillä sormillaan Suomen lippuja ja palloja. Linedancekurssilla Suski, Teija ja Anni kiltisti harjoittelivat rivitanssia. Vili ja Niko opettelivat vuorot seuraamalla katseellaan. Norjalaisia tansseja omassa pajassaan opettelivat isot tytöt: ”Kari går i ringen ok tittar på meg”. Se jäi soimaan koko matkan ajaksi.

Lounaaksi saimme yllätys, yllätys leipää. Riitta kertoi, että Norjassa syödään kesällä lounaalla vain vaaleaa leipää. Päivällinen on sitten varsinainen lämmin ruoka. Kouluissakaan ei ole järjestetty ruokailua, vaan kaikilla on leipää eväänään. Salaatit eivät myöskään vielä kuulu norjalaisten ruokapöytään. Eletään maassa maan tavalla, syödään sitten kotona taas tuttuun tapaan!

Hyvin ravittuina nautimme auringosta puun alla ja valmistauduimme seuraaviin pajoihin. Tuijan porukka kävi paistamassa perinteisiä norjalaisia lettuja.

Isot tytöt tanssivat Telespringar-pajassa Gorillan johdolla. He tapasivat menomatkalla Carlin, joka sanoi tulevansa katsoinaan esitystämme lauantaina. Riitan reaktio: Heti, ku mie selkään käännän, niin johan on tumma mies tyttöjeni kimpussa. Iso-Suski ja kumppanit tanssivat vuorostaan norjalaisia tansseja.

Tuija ja Suski lähtivät kaupungille kauppoja kiertelemään, mutta eivät ehtineet mihinkään. Suurin osa porukasta vilvoitteli sillä välin nurmikon kastelulaitteen alla kastellen kaikki päällä olevat vaatteensa läpimäriksi ja kuivattelivat niitä sitten leikkien ja laulaen Matin ja Riitan valvonnassa.

Hyvällä ruokahalulla söimme nakkeja ja muussia. Illanvietossa tanssimme Färsaaren perinteistä tuttua Kaksi vasemmalle - yksi oikealle - tanssia. Opettelimme myös suomenruotsalai-

sia ja tanskalaisia tansseja. Niin, ja ennen illanviettoa isot tytöt kävivät omalla rannalla uimassa ja tutustuivat paikallisiin poikiin. Opetettiin niille myös vähän suomea, kuten haba...

Retkipäivä 4.7. alkoi tiukoilla harjoituksilla urheilukentällä klo 9.00. Meidän osattiin!

Suski ja Tuija lähtivät harkkojen jälkeen ostoksille. Shoppailun jälkeen

päätettiin jättää ihana leipälounas väliin ja syödä hampurilaiset ostarilla. Lapsille tuotiin tavalliset hampurilaiset ilman mitään mausteita, siis pelkkä sämpylä ja kuiva pihvi. NAM!

Tukka putkella tulimme puolijuoksua takaisin kansliakoululle, josta lähti retkibussi vapaa-ajan puistoon. Juoksukisan jälkeen totesimme, että bussi on myöhässä eli ei olisi ollut mitään kiire. Kylpylässä

polskuttelimme 2 tuntia. Oli iso liukumäki, hyppyallas, virta, kiipeilyseinä, aaltoallas ja paljon muuta. Kaueminkin oltais jaksettu.

Takaisin tullessa söimme todella maittavaa norjalaista uutuutta, liemetöntä lihakeittoa, joka oli lihaporkkanaperunamössöä. Nuoret olivat tehneet päivälliselle Riitan ostamista tarvikkeista ison kattilallisen ihanaa salaattia, meillä oli myös maitoa. Kauteellisia katseita saatiin...

Isommat tytöt viettivät koko iltapäivän meren rannalla päivää paistattaen ja uiden. Opettelimme kulkemaan julkisilla, koska oma bussi oli huilaa-massa. Matkat olivat osallistumisran-nekkeella ilmaisia. Hyvin osattiin.

Kulkue- ja päättäjaispäivä 5.7. Nukutiin pitkään ja syötiin aivan ihana yhdistetty lounas ja aamiainen vasta kymmenen jälkeen. Riitta oli käynyt Tuijan ja Tarjan kanssa ostamassa muroja, jugurttia, vihanneksia, maitoa, piimää, hedelmiä, kananmunia, kinkkua, juustoja jne. Söimme ulkona koulun pihalla olevien pöytien ääressä auringon lämmittäessä.

Kansallispuvut päälle ja kohti kulku-
een järjestäytymispaikkaa. Aurinko porotti, hiki virtasi, vettä juotiin ja jätskiä syötiin. Kun kulkue lähti, aurinko meni onneksi pilveen, lämmintä oli silti vielä 28 astetta.

Kenttäesitys meni hyvin, luonnollisesti. Carl ei tullutkaan, nyh -iso kyy-nel. Isot tytöt olivat lopussa mukana vielä yhteispiirissä edustamassa Suomea. Kansallispuvut vaihdettiin siviileihin bussissa. Illanvieton jälkeen ilmapallojen ja bling blingien kanssa takaisin koululle ja pakkaamaan. Vähän ennen yhtä bussin nokka osoitti kohti Tukholmaa.

Bussissanuokkumispäivä 6.7. Bussi lähti liikkeelle, pienimmät käpristyi-vät ueneen, isommat jatkoivat iloisissa tunnelmissa. Aikuiset yrittivät löytää sopivaa nukkumisasentoa penkkien välistä. Nuoria valui bussin käytävälle makuupusseihin. Irralliset vaatteet käytettiin päanalustoiksi. Jalkoja roikkui sinne ja tänne, niitä kiipesi pitkin seiniä ja selkän-
nojia. Tunnelma oli rento ja joka

kolikka bussista oli hyödynnetty.

Matti selvitteli reittiä GPS:n avulla ja yö vaihtui aamuksi. Pari pikkutaukoa pidettiin, puskapissalle ja juotavaa.

Tukholmaan tultaessa jaettiin perinteiset tikkarit. Kaikki olivat nekkunsa ansainneet. Nuoret olivat aivan esimerkillisiä, hyvin käyttäytyviä, toiset huomioonottavia, avuliaita, ystävällisiä ja kerta kaikkiaan ihania.

Auringon lämmittäessä osa porukasta suuntasi Tukholmassa ostoskadulle ja muut tutustuivat Vasa-museolaivaan. Tulomatalla laivalla syötiin päivällinen keulassa mahtavassa merimaisemassa. Tanssittiin, laulettiin karaokea, naurettiin ja nautittiin. Osa nuorista jatkoi iloista yhdessäoloa aamiaiseen saakka, jonka jälkeen uni maittoi noin puolisen tuntia. Laiva oli Helsingissä ja bussi odotti satamassa.

Myymässä odottivat äidit ja isät ja kotona oma sänky!

Kiitos mahtavasta reissusta!

Motto: Kyllä kesä kuivaa, minkä Vili kastelee!

Päiväkirjaa kirjoittivat Tiia, Minna, Suski ja Teija. Riitta täydensi.

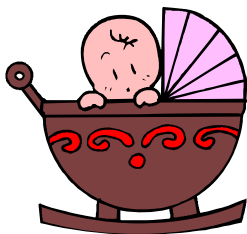
Yöpiknikillä meren rannalla

Aikuiset esiintymässä
Seurasaarella Antin-
talon edustalla
Helsinki-päivänä
12.6.08

Spelarit Päkak-
sen torpan edus-
talla Elospeleissä
9.8.08

Aikuiset Myl-
lyillan esityk-
sessä Helsingin
pitäjän myllyllä
6.8.08

Uusi SPELARI kurkkua vaunuistaan!
Liikö tanssija vai soittaja??

Paljon onnea tyttövauvan johdosta
Marikalle ja Tapanille!

Tapahtumakalenteri

- 10.10. Aleksin Syyssoitto- ja Kansanmusiikin Juhlaa -konsertti
Stoa, Helsinki klo 19
- 26.10.-3.11. Hollo ja Martta –festivaali , www.hollojamartta.fi
- 8.-16.11. Vantaan kansanmusiikkiviikko, kts. tapahtumat osoitteessa
www.suomenkansanmusiikkiliitto.fi
- 27.-30.11. Kansainvälinen kansantanssifestivaali, Stoa, www.stoa.fi
- 30.11. Seuran syyskokous Kotiseututalo Pääas klo 15.00**
- 14.12. Seurasaaren joulupolku klo 13-17, Seurasaari
- 16.12. Lasten ja nuorten viimeiset harkat, nyyttärit
- 17.12. Aikuisten viimeiset harkat

Lisää kansantanssi- ja –musiikkitapahtumia löytyy osoitteesta
www.kansanmusiikki.fi

Lastensivujen vastaukset:

1. Kansantanssi

3. MAITO -> TAITO -> TAHTO -> TAHTI -> VAHTI -> RAHTI

2	1	3	4
3	4	2	1
4	3	1	2
1	2	4	3

1	3	2	4
2	4	1	3
4	2	3	1
3	1	4	2

7	4	3	2	1	9	8	5	6
6	9	5	8	3	7	4	2	1
2	1	8	4	6	5	7	3	9
5	3	9	1	4	8	2	6	7
4	6	1	5	7	2	3	9	8
8	7	2	3	9	6	1	4	5
1	2	6	7	5	4	9	8	3
9	8	7	6	2	3	5	1	4
3	5	4	9	8	1	6	7	2

Seuraava lehti ilmestyy joulukuussa. Kirjoitukset ja
piirustukset ym. materiaali Sannalle, Tarjalle, Minnalle tai Matille
25.10.08 mennessä.

Sanna Laakso, 050-530 9108, sanna.laakso@kansantanssinuoret.fi,
Tarja Lahtinen, 878 6105, tarja.lahtinen@anilabsystems.com
Matti Lankinen, 0400-422 417, matti.lankinen@kansantanssinuoret.fi,
Minna Suokas, minna.suokas@kolumbus.fi

YHTEYSTIETOJA:

JOHTOKUNTA:

- * Riitta Kangas, puheenjohtaja, puh. 854 7563,
050-358 6491, riitta.kangas@kolumbus.fi
- * Tarja Lahtinen, sihteeri, puh. 878 6105, 040-742 3181
- * Tuija Pirttikoski, puh. 040-8736 195
- * Raija Hukkanen, puh. 899 174, 0400-628 096
- * Susanna Hentunen, puh. 050-350 8661
- * Simo-Pekka Lindström, puh. 040-554 0799
- * Matti Lankinen, puh. 0400-422 417

AIKUISRYHMIEN OHJAAJAT:

- * Riitta Kangas, puh. 854 7563, 050-358 6491

LAPSIRYHMIEN OHJAAJAT:

- * Riitta Kangas, puh. 854 7563, 050-358 6491
- * Tuija Pirttikoski, puh. 040-873 6195
- * Minna Suokas-Ikonen, puh. 050-302 8012
- * Matti Lankinen, puh. 0400-422 417

PELIMANNIT:

- * Veijo Honkanen, puh. 09-524 432, 050-518 1184
- * Simo-Pekka Lindström, puh. 040-554 0799

INTERNET:

www.kansantanssinuoret.fi/spelarit

www.spelarit.net

Lehti löytyy osoitteesta: www.elisanet.fi/lanmatti/Lehti

Kansikuva: Spelarien tyttö-poikaparit Barnlekissa
Valokuvat Matti Lankinen ja Juhani Kaivosoja

Julkaisija: Helsingin pitäjän tanhuujat ja spelarit ry
Tiedotustoimikunta